

Nucleaire cordon sanitaire

Johan Albrecht
Senior Fellow

Eentijdjegeleden heeft Joelle Milquet 'non' gezegd tegen de geplande kernuitstap vanaf 2015.

Er is dus toch enige politieke interesse in het energievraagstuk. De federale regering wacht intussen rustig af tot na de verkiezingen van 2009.

Om de tijd te rekken, wordt een nieuwe overzichtsstudie besteld over de ideale energiemix voor België en aanverwante energiekwesties.

kan al een tijdje geconsulteerd worden op <http://www.ce2030.be/>. In juni 2007 werd immers het eindrapport voorgesteld van de Commissie Energie 2030 onder leiding van William D'haeseleer (KULeuven). Omdat ons nucleair park nog steeds 55% levert van de nationale elektriciteitsproductie, vond de Commissie Energie 2030 het wetenschappelijk relevant om de nucleaire optie open te houden in enkele van de simulaties. Deze logische keuze en de studie zelf werden niet door iedereen in dezelfde mate geapprecieerd. Ook bizar want de Commissie Energie 2030 koos met het PRIMES-model voor een standaardaanpak zoals ook het geval was in voor voorgaande studies, o.a. voor een studie in opdracht van Bruno Tobbyack.

Onze beleidsmakers hebben natuurlijk het recht om elk jaar dezelfde studie te bestellen of om een studie van vorig jaar nog eens te laten evalueren. Wat zou een nieuwe energiestudie ons kunnen leren?

Een eigenaardige zet want de recente studie 'Belgium's Energy Challenges Towards 2030'

Het werk van de Commissie Energie 2030 is gebaseerd op modelwerk in 2006 en intussen gingen enkele schokgolven door het energielandschap. Zelfs het IEA vertrekt van een olieprijs van 100 \$ per vat tussen nu en 2015. De recessievrees laat even wat druk van de prijsketel maar dit is een tijdelijke adempauze. Naar 2030 worden een hoge prijsvolatiliteit en een reële olieprijs van 200 \$ verwacht. Deze prijsverwachtingen liggen veel hoger dan de prijsassumpties van de Commissie Energie 2030 en de prijsvolatiliteit bemoeilijkt de investeringsbeslissingen. Ook blijkt dat de investeringskost van alle vormen van energietechnologie spectaculair is toegenomen sinds 2005. Conventionele gas- en steenkoolcentrales worden in 2008 verkocht voor een prijs die 70% hoger is dan in 2005. Sinds 2000 bedraagt de totale toename van de kapitaalkosten voor fossiele centrales ongeveer 120%. Ook windturbines zijn fors duurder geworden; een prijstoename van 25% in 2008 voor een turbine van 2.5 MW is geen uitzondering. Deze kostenexplosie is het resultaat van gestegen inputprijzen en van een human capital schaarste in alle energietechnologische sectoren. Elektriciteit en energiediensten worden in de komende decennia aanzienlijk duurder dan geprojecteerd door de Commissie Energie 2030. Hierdoor worden zowel steenkoolcentrales als investeringen in energiebesparingen attractiever.

“
**Wat kiezen we dan
 voor onze local
 community; 10
 grote windturbines
 of één minireactor
 onder de grond...**
 ”

Hoge olieprijsen kunnen tevens de marktintroductie van elektrische en plug-in hybride auto's versnellen zodat in 2030 al een deel van de transportstromen gekoppeld is aan het elektriciteitsnet. Als het aandeel van koolstofarme elektriciteit toeneemt, kan de toename van de broeikasgasemissies beperkt worden.

Maar dan moet er wel fors geïnvesteerd worden in bijkomende koolstofarme capaciteit. In dit energielandschap zou een nieuwe simulatie met PRIMES leren dat de opportuniteitskost van de geplande nucleaire uitstap alleen maar is toegenomen. Dit biedt interessante mogelijkheden mocht de regering hierover op een transparante manier onderhandelen met de sector. Intussen resten ons nog enkele jaren tot het begin van de geplande kernuitstap.

Ongeveer 1600 MW nucleaire capaciteit dient vervangen te worden door andere baseload-opties zoals steenkool- en gascentrales. Zolang niet massaal geïnvesteerd wordt in het opslaan van elektriciteit uit windturbines, leidt minder nucleaire capaciteit tot meer thermische capaciteit. En het laten vergunnen en bouwen van een steenkoolcentrale duurt akelig lang...

Ondanks het Belgische cordon sanitaire rond kernenergie, beweegt er heel wat in de nucleaire sector.

Enkele bedrijven kregen in de VS de vergunning om rond 2015 te beginnen met de overkoop van compacte nucleaire reactoren van 25 MW, goed voor het verbruik van 20 000 gezinnen. Deze minireactoren worden onder de grond geplaatst, hebben geen bewegende onderdelen en vragen alleen een 'servicebeurt' om de zeven jaar. Als deze mooie beloften waargemaakt kunnen worden, wordt ook nucleaire energie gedemocrateerd. En wat kiezen we dan voor onze local community; 10 grote windturbines of één minireactor onder de grond... Aan interessante rekenoefeningen alvast geen gebrek na 2015.

Johan Albrecht
Senior Fellow

Verscheen als
opiniestuk in
De Tijd op
19 november 2008

Onafhankelijke denktank en doetank voor duurzame economische groei en sociale bescherming.
"Think-tank" et "do-tank" indépendant pour une croissance économique et une protection sociale durables.

Itinera Institute VZW-ASBL
Boulevard Leopold II Laan 184d - B-1080 Brussel - Bruxelles
T +32 2 412 02 62 - F +32 2 412 02 69
info@itinerainstitute.org www.itinerainstitute.org